

GAZETA TRANSILVANIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 „
Pe trei luni . . . 6 „

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 „

TELEFON N. 236.

REDAȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
Târgul Inului Nr. 80

INSERATELE
se primesc la administra-
ția. Prețul după tariful
și învalită.

Manuscrisele nu se în-
napoiază.

Simțul de răspundere.

În baza experienței și a convingerilor nestrămutate ce le avem asupra vieții politice din țara românească ținem să stabilim un adevăr: **Singurii cari hotărăsc de soartea țării românești sunt factorii conducători ai vieții politice de-acolo, iar aceștia sunt: guvernul țării românești împreună cu toți acei fruntași politici cari au luat parte la conșiliul de coroană ținut la Sinaia. Aceștia împreună cu regele constituțional al țării sunt singurii factori rezponzabili de destinele României.**

E deci aproape de prisos să mai spunem că alți factori cari să fie considerați ca forțe îndrumătoare ale politicii și atitudinii țării românești, nu sunt. Ceea ce se scrie în presă de oameni bine cunoscuți, de membrii marcanți ai societății românești — bine înțeles — se ia în dreptă considerare, scrișul lor formează materie de discuție, acesta e **eficacul voinței și al sufletului românesc. Cuvântul lor este spus în interesul românismului și pentru luminarea situației prin care trecem.** Factorii răspunzători țin cu plăcere seamă de cuvintele acestor savanți și buni Români, căci ele sunt aceea ce se numește **opinia publică românească.**

Dar trebuie să se facă o mare deosebire între scrișul acestor **Români**, îngrijorați în mod desinteresat de soartea țării românești și a intereselor române și între scrișul nenumerărilor anonimi ori pseudonimi cari sunt capabili de ori-ce, cari scriu la comandă, pentru pâinea cea de toate zilele, ori călăuziți de anumite intenții cari conștient ori inconștient se pun deacurmezișul intereselor românești.

Acești oameni fără simț de răspundere scriu ce le trăsnește prin cap numai pentru ca să zăpăcească, numai de dragul senzației, numai pentru ca să facă din sfântul altar al presei o sinagogă.

Ei bine, astfel de oameni nu reprezintă românismul, nu reprezintă firea, nici voința și nici caracterul românesc. Ei nu slujesc interesele românești, ci dimpotrivă lucrează împotriva lor. Denunță și trădează

unde pot pentru că așa cere spiritul mercantilor, așa cere puterea senzației și pentru că așa pretind **anumite îndemnuri oculte** cari sunt **departe de a sta în slujba Românismului.** Presa făcută de acești oameni denunță uneori Apusul, alteori Răsăritul anumite acte, pentru cari răspunzător e numai guvernul țării în frunte cu regele ei.

Noi cari suntem Români prin nașterea noastră, prin tradițiile noastre, prin faptele și prin tot sufletul nostru știm și cunoaștem perfect firea Românului. El e tăcut, el e hotărât, el își iubeste țara mai presus decât ori-ce și știe când trebuie să vorbească și să lucreze.

Guvernul țării românești și toți acei bărbați români cari au luat parte la conșiliul de coroană din Sinaia și cari toți sunt Români, știu ei mai bine decât ori cari Schreimoritzzi cari sunt interesele țării românești și cum trebuie să apară aceste interese. Iar poporul românesc care în toate clipele de primejdie s'a știut solidariza perfect cu conducătorii săi, va ști să răspundă ca un singur om numai glasului și numai chemării acestor conducători, singurii cari poartă astăzi răspunderea pentru soartea și viitorul țării românești și a intereselor românești.

O disciplină, o subordonație cuminte intelectuală este astăzi mai necesară și mai trebuincioasă decât chiar pâinea cea de toate zilele. **O cunoaștere profundă a situației, o răsfățare conștientă a istoriei, o înțelegere înțeleaptă a valorii, a puterii și a rolului țării românești în ziua de azi se impune ca o condiție sine qua non.** Țara românească există — e fapt, în prima linie prin sine, dar nu trebuie să ignoreze nici o imparțialitate în atitudinea uriașelor Puteri între cari e așezată. Ea nu trebuie să tresară împotriva unora sau altora, ea nu trebuie — dată fiind susceptibilitatea și amorul propriu al statelor — ce se războiesc — să provoace simpatii ori antipatii. **Cui prodest?**

Și de așa ceva își dau perfect seamă serioșii conducători de azi ai țării românești. Ei sunt pătrunși și astăzi de grozavele trâmântări suflătești ce au trebuit să le îndure cei doi mari Români **Brătianu și**

Cogălniceanu și împreună cu ei întreg Românismul la congresul din Berlin — când jidovimea în frunte cu **Waddington** avea în vedere nu interesele românești, ci drepturile civile ale Cahalului.

De așa ceva nu-și dau seamă mărunții ignoranți cari se joacă cu viața atât de scumpă a țării românești.

Ba unii dintre aceștia — și spre marele nostru regret și unii dintre cei mai iubii prieteni ai noștri — au mers atât de departe încât au ridicat anumite acuze chiar și împotriva presei noastre din Transilvania.

Ei bine, trebuie să spunem că ne simțim jigniți până în adâncul sufletului pentru astfel de acuze.

Căci trebuie să se știe că presa românească din Ardeal și Ungaria a rămas aceeași: demnă slujitoare a intereselor românești pe cari le-a servit în todeauna cu credință, cu cinste și statornicie.

Această presă a vorbit totdeauna răspicat, deschis, pe fața aceea ce a simțit.

Ea e prin excelență presă românească, iar scrișul ei este efuzul direct al firei, al voinței și al caracterului românesc.

Ea nu vorbește numai de dragul de a vorbi, nu e limbută de dragul senzației, nu apare de dragul de a face afaceri, nu denunță, nu trădează, ci potrivit vremurilor face unde nu poate vorbi, ceea ce însă nu însemnează că și-a abandonat vechile credințe.

A susține contrarul însemnează a fi superficial, ignorant și lipsit de iubire frățească.

Noi înțelegem perfect gravitatea vremurilor prin care trecem. Avem tot simțul de răspundere, ne controlăm fiecare vorbă și ne dăm șilnța ca să nu păcătuim cu nimic împotriva intereselor noastre.

Intemeiați pe această libertate de conștiință și pe acest devotat simț de răspundere putem să afirmăm, încă odată cu toată puterea convingerii, că — **intocmai ca la noi** — așa și în România singurii oameni rezponzabili de soartea țării sunt conducătorii autorizați ai vieții politice de-acolo. Ei își dau perfect

seamă de situația țării și vor ști să o conducă conform voinței românești stăpânitoare fără ca să devină vronda trădătorii acelei țări, ori să ignoreze cât de cât interesele românești.

De pe câmpul războiului european.

De pe câmpul de războiu din nord-ostul Galiției nu ne-au sosit ieri seara și nici astăzi telegrame oficiale noi. Prin urmare situația a rămas probabil aceeași, semnalată în comunicatele oficiale publicate în n-rul de ieri.

La granița de sud a Monarhiei **Sârbiilor par a fi luat ofensiva.** O armată puternică sârbească a încercat alaltăieri să forțeze la Mitrovița trecerea râului Sava pentru a pătrunde în Slavonia. Incercarea lor a eșuat însă, fiind respinși de trupele noastre.

Despre **situația operațiilor armatei din sudul Monarhiei** avem de înregistrat următoarele telegrame cenzurate:

Sârbi respinși cu mari pierderi.

Budapesta, 7 Sept. Dela comandamentul cartierului general a sosit următorul comunicat:

Comandantul armatei a lansat pe ziua de 7 Septembrie următorul ordin de zi:

Vă aduc cu bucurie la cunoștință că o armată sârbească în număr de 4000 soldați, care a cercat să invadeze teritoriul spre ost de Mitrovița, a căzut ca prizonieri în mâinile noastre. Cu acest prilej bravele noastre trupe au capturat cantități mari de muniții. Aceste fapte să se comunice fără amănare tuturor trupelor noastre. **Arhiducele Friederic, general de infanterie.**

(Secția presei a prim-ministrului).

Agram, 7 Sept. Biroul de presă al guvernului Croației publică următorul comunicat oficial:

Trupele austro-ungare au nimicit în 6 Sept. armata sârbească a Timocului, care a încercat să treacă la Mitrovița râul Sava. Cei cari n-au căzut în aceste lupte, au fost prinși. Numărul prizonierilor este până acum 5000. Trupele noastre au capturat mari cantități de muniții. **Frank general de infanterie.**

(Secția presei a prim-ministrului).

Prin urmare numai cuvântul și faptele acestor conducători vor reo-glinda voința și atitudinea țării românești precum și interesele Românismului.

Roma, 7 Sept. Biroul ung. de coresp. comunică: Generalul sârb Iankovics, însoțit de doi ofițeri superiori sârbi, a plecat în Muntenegru, pentru a conduce operațiunile militare ale Muntenegrinilor.

Situația în Franța.

Biroul telegrafic ungar din Paris comunică următoarele telegrame cenzurate:

Paris 7 Sept. Guvernul a dispus începerea instrucției celor obligați a se prezenta la serviciul de armă în 1914, pentru ca acest contingent să poată fi mobilizat în locul acestui contingent va fi chemat la serviciu contingentul de recruți al anului 1915, cari vor fi deasemenea instruiți în timp scurt.

Paris 7 Sept. Mai multe știri franceze protestează în contra intențiunii guvernului de-a aduce în Franța trupele din coloniile franceze, pe motiv că prin evacuarea coloniilor franceze de trupele coloniale mai multe zeci de mii de cetățeni francezi ar rămânea fără scut.

Situația în Belgia.

Ostende 7 Sept. (Teleg. biroului tel. ung.)

Pionierii belgieni au pus sub apă o parte a țării, cu deosebire ținutul Mechal.

Berlin 7 Sept. (Tel. bir. tel. ung.) Belgienii au evacuat orașul Termonde, care a fost asediat de trupele germane.

Berlin 7 Sept. (Tel. bir tel. ung.) În Liegė se simte lipsa de alimente. Aeroplane dușmane au aruncat bombe asupra orașului, cari au produs însă numai pagube materiale.

KÖLN 7 Sept. (Teleg. bir. tel. ung.): Cunoscutul aviator francez Pegoud a sburat spre Bruxella. Ajuns deasupra teritoriului belgian a aruncat foi volante, în cari se comunică populației, ca să fie cu răbdare, căci nu peste mult armatele franceze îi vor libera.

Alte telegrame.

Biroul tel. ung. comunică următoarele telegrame cenzurate:

Rotterdam 7 Sept. După infor-

File din trecut.

Colonelul David baron Urs de Margina, eroul dela Solferino și Lissa, cavaler al ordinului „Maria Terezia“.

Pe când eram elev al gimnaziului ev. luteran din Sibiu — era prin anii 1885—1890 — întâlneam adeseori pe străzile principale ale orașului, dar cu deosebire pe drumul ce ducea spre promenada de „sub arini“ pe un domn mai în vârstă cu barbă împărătească scurt tunșă, care atrăgea privirile tuturor trecătorilor prin figura sa înaltă, dreptă și impunătoare și prin pasul său apăsat milităresc. Acesta era colonelul în pensiu, baronul David Urs de Margina.

La început nu cunoașteam nici numele cu atât mai puțin faptele mărețe ale acestui bărbat. Vedeam însă, decăteori îl întâlneam, că trecătorii, fără deosebire de erau nemți sau români, li se dădeau respectuos din drum și-l salutau cu mare reverință. Cel ce-l salutau erau de o potrivă ofițeri înalți, generali, ca și oameni civili și înalte fețe bisericesti. Pe mulți îi orea în drum, le întindea preținoște mâna și se întreținea cu ei câteva clipe. Întrebându-l scurt, dar prietenește de câte ceva. Cu unii vorbea neștegite, cu alții românește și toți acești trecători își făceau impresia, că sunt mândri și fericiți că au putut schimba câteva vorbe cu acel domn distins.

Văzând cinstea asta deosebită, ce o dădeau toți trecătorii acestui bărbat, simțeam în sufletul meu de bălat că domnul acela cu barba împărătească trebuie să fie un om mare și că trebuie să fie chiar Român, căci altfel n'ar sta de vorbă cu atâți domni de-al noștri vorbind cu el în graiul dulce al mamei noastre. Și de atunci decâte-ori îl întâlneam în drumul meu pe acel bătrân venerabil îmi scoteam de departe obștiul de student salutăndu-l cu respect și eram nespus de mândru când bătrânul cu ochii săi viol observându-mă dădea simțitor din cap sau în semn de mulțumită atingea cu degetele mânel sale drepte marginea pălării sale.

Deabia la câteva luni am aflat din gura tatălui meu cine este acel bărbat cinstit de toată lumea, ce lucruri mari a săvârșit în timp de pace și de războiu și prin ce fapte binecuvântate și-a înscris cu litere neșterse numele său în istoria împărăției noastre și în inimile neamului românesc.

Despre acest bărbat providențial, despre viteazul colonel baron David Urs de Margina vreau să vă vorbesc azi vouă, iubii ostași români și vouă dragi țărani și cărturari români, ca aflând unele din faptele sale mărețe săvârșite pe câmpul săngeros de luptă ca și pe câmpul de cultură și luminare al neamului românesc, să vă însufleștiți la pildele neîntrecute de bărbăție și de dragoste de neam, ce ni le a lăsat ca moștenire, să-i binecuvântăm pe vecele nu-

mele său și să aducem mulțumită bunului Dumnezeu, că ne-a dat și nouă câte un astfel de bărbat, care a făcut numelui de Român cinstă și onoare în fața lumii întregi.

Colonelul baron Urs de Margina a văzut lumina zilei în 1 Aprilie 1816 în Mărginea, în conștința militară din Transilvania. Ajungând vârsta de școală a intrat ca elev în școala militară a primului regiment de grăniceri români din Năsăud. Absolvând această școală și-a început la 1 Iulie 1834 serviciul ca soldat în regimentul de grăniceri Nr. 1. Având o purtare esemplară și dovedind o deosebită pricepere în serviciul militar a fost înaintat în decursul anului 1835 la gradul de fruntaș, apoi la gradul de caporal iar în 16 Iulie a aceluiș an ajunsese sergent, în care grad a servit peste 5¹/₂ ani. Cu 1 Martie 1841, adică după un serviciu de 7 ani, a fost numit sublocotenent cl. II. După alți 7 ani și 5¹/₂ luni de serviciu a fost avansat cu ziua de 16 August 1848 la gradul de sublocotenent clasa I, iar la 20 Oct. 1848 la cel de locotenent. Ca atare a luat parte la războiul din anii 1848—49 în Ungaria, luptând în 1848 în bătălia dela Târgu-Murășului, Loringa, Armenis și Highic, iar în 1849 în luptele dela Simeria, Casou și Bicsat. Pentru vitejia dovedită în aceste lupte locotenentul Urs a fost decorat cu crucea pentru merite militare și cu ordinul rusesc „Sfta Ana“, și a fost în-

ținat la 30 August a anului 1849 la gradul de căpitan cl. II.

Iată-l dar pe tînărul ofițer român în scurt timp deja după 15 ani de serviciu și după șapte lupte, în care a dat dovezi de mare vitejie, ajuns la rangul de căpitan și distins cu două decorațiuni militare! Căpitanul Urs era în vârsta cea mai frumoasă a bărbăției, — împlinise 35 ani — și ajunsesse iubit și stimat de toți soldații și colegii săi ofițeri.

Dar deabia de-aici încolo avea să dea acest brav ofițer român dovezi despre înaltele sale însușiri militare și despre curajul său fără păreche!

În 19 Noembrie 1850 căpitanul Urs fu mutat la regimentul de linie Nr. 34, trebuind astfel să se despartă, deși cu inimă grea, de primul regiment de grăniceri români transilvăneni Nr. 16, în șirele cărui a cules primii lauri pe câmpul de luptă. La începutul anului 1851 căpitanul Urs fu numit căpitan de cl. I, iar la 5 Mai, în vârstă de 43 ani, fu avansat la gradul de major în regimentul Nr. 52.

În timpul, când se petreceau acestea, majorul Urs se afla iarăși pe câmpul de războiu. Regimentul 34 precum și regimentul 52 făceau parte din armata II. de sub comanda generalului, contele Gyulay, care era chemată să apere Lombardia în contra armatelor lui Napoleon III. și Victor Emanuel. Regimentele 34 și 52 n'au luat parte direct la luptele premergătoare bătăliei dela Solferino, fiind detașate să apere aripa stângă a

armatei. Cu toate aceste ele au trebuit să facă multe marșuri grele, fără însă a se încăera cu dușmanul. Luptele acesse mic n'au fost dealtfel prea norocoase pentru armata austriacă, care trebuia să se retragă în fața dușmanului mult mai numărös până după râul Mincio. În curând însă avea să se întoarcă norocul spre armata austriacă. La ordin mai înalt fură trimise în Lombardia alte două corpuri de armată, după sosirea cărora toată ostirea austriacă aflătoare în Lombardia fu împărțită în două armate puternice. La prima din aceste armate fu încorporat și corpul IX. de armată, la care aparțineau și regimentul majorului Urs. Comanda superioară a armatei o luă însuși Majestatea Sa Monarhul nostru Francisc Iosif, tînărul împărat de pe atunci al Austriei, care turnă nouă însuflețire în inimile miilor de ostași împărătești.

După sosirea Majestății Sale pe câmpul de luptă se ținu îndată un mare sfat de războiu, în care se hotărî trecerea râului Mincio și înaintarea în contra dușmanului aliat. Trecerea trupelor austriace peste Mincio se făcu fără greutăți în ziua de 23 Iunie și cele două armate împărătești ocupară îndată pozițiile desemnate înainte, pen-truca a doua zi să înainteze cu puteri unite în contra dușmanului. Corpul IX. de armată, din care făcea parte și regimentul majorului Urs, avea să ocupe terenul dintre Carpenedolo și Acva Freda.

mașinile unora din ziare, Anglia a cumpărat o parte însemnată a flotei portugheze.

Londra 7 Sept. Vaporul Rino al societății de navigație Wilson s'a lovit de o mină.

Papa va interveni în război. Coroandierul ziarului «Petit Parisien» la Roma...

Negocierile turco-grecești. Din Constantinopol se anunță:

Informații din izvor diplomatic spun cu privire la negocierile turco-grecești din București...

Propunerea delegațiilor turco-grecești din București în chestia insulelor Arhipelagului...

Un acord anglo-francez. Din Londra se comunică:

Acordul următor a intervenit și a fost semnat în Săbădău cu ambasadorii Franței și Rusiei.

Subsemnații, cu depline autorități din partea guvernelor respective...

Exportul României.

Nu se exportă de cât acele mărfuri din care sunt în belșug...

In afară de telegramele din străinătate, asupra mersului războiului european...

ziarele noastre duc lipsă de subiecte de articole privitoare la viața noastră internă.

Viața politică fiind complet suspendată, în grava situație de astăzi...

Iată, de pildă, chestiunea exportului nostru; ea este discutată de unele ziare fără competență necesară.

Am arătat-o însă acum în amănunt cum stă chestiunea exportului petrolului...

Cam același lucru se poate spune, în general, și despre alte articole...

Nimic mai normal și mai în conformitate cu interesele generale economice ale țării...

Avem în țară, — după ce s'au făcut cele mai serioase și prevăzătoare calcule...

Avem deci de vânzare anumite mărfuri pentru orice cine, fără nici un fel de preferință...

Așa se spune și se discută în mod serios chestiunea exportului nostru, — nu cu comentarii nepotrivite...

Proclamația principelui de Wied către albanezi.

Se telegrafiază din Ancona că vasul «Meurata», pe bordul căruia se află principele de Wied...

Majorul Urs, care auzise înșiși signalul de alarmă...

Sub comanda sa se aflau în acea noapte cu totul 10 companii, două plutonoane ulani și cele două tunari.

Ordinea majorului Urs fură lute executate ocupându-și la timp fiecare companie locul designat.

»Albanezi, când delegații voștri au venit să-mi ofere coroana Albaniei, am răspuns cu încredere la apelul unuia...

Evenimente nefaste au venit însă să pună plecteii operelor începute.

Am socotit deci, că spre a nu lăsa nepsăvită opera, căreia am voit să consacru forțele mele...

ȘTIRI

— 26 August v. 1914.

Papa Benedict XV. a primit ieri în audiență solemnă corpul diplomatic...

Enver-bey — asasinat? O telegramă din Constantinopol sosită la Sofia...

Știrea încă n-a fost confirmată în mod oficial.

Pașanța mandolinistului Simicel. Cunoscutul mandolinist Simicel, care se afla în timpul din urmă într'un turneu...

De ieri sunt în Viena. Vin din Cracovia. În ziua mobilizării am fost arestat în una din băile dela granița...

Un apl. D. vicesomite al comitatului Brașov dă un apel către clasele intelectuale ale Brașovului...

Misiunea acestui birou, — după cum a arătat-o și ziarul nostru la timpul său — e, ca să libereze bilete de intrare celor...

Daruri. La magistratul orașului s'au mai făcut următoarele contribuții pentru familiile celor lipsiți:

În Polană vor avea loc mâine, Mercuri, deta orele 8 dim. până la 2 p. m. exerciții de tir ale soldaților din regim. 2 de inf.

Maestrul de dans — proa vorbărești. Sub titlu acesta citim în «Az Est»:

»Maestrul de dans din Brașov Irzsdik Ferenc, a strigat într'o cafeana de secol în 28 Iulie c.: «Trăiască atentorii dela Serajevo!»

Dare de seamă. Au mai donat obiecte de aur pentru înlele de fer: Dna Schmidt, dna v.d. Stiget, dna Berta Kios...

Donațiuni. Pe seama soldaților plecați pe câmpul de război s'au mai făcut următoarele donațiuni: Dna Elena A. Popovici 15 p. de obiele...

p. de obiele și 8 p. de mangete, dna V. Janosch 22 p. de obiele, dna E. Scherg 24 p. de obiele...

Comunicate oficiale. D. vicesomite al comitatului Brașov ne roagă să dăm loc următoarelor comunicate:

— Am onoare a Vă comunica ordinul de mai jos al d. ministrului de interne, emis sub Nr. 3404 int. cu data de 1 Sept. n. 1914:

»Conform §-ului 439 al art. V din legea despre delict și crime din 1878, resp. § 12 din art. XXXI din legea despre telegraf, telefon și alte instalații electrice...

În senzul ordonanței ministeriale Nr. 5488 cu data de 27 Iulie n. judecarea acestor delict face parte din sfera de competență a procedurii penale sumare.

— Se aduce la cunoștința publică, cumcă numai aceia vor putea cerea pe rânții din spitalele militare din Brașov...

Totodată e rugat On. Public să nu aducă rânțiilor și bolnavilor tușuri și țigări în cantități exagerate...

— În urma dispozițiilor autorităților superioare ori-ce fel de automobile ori aparate de sburat...

Odăi mobilizate și interzicte. În Cauj Str. lokai Nr. 11 s'au mobilizat și închiriat odăi mobilizate și cost întreg pe lângă cele mai favorabile condiții.

Odăile sunt luminoase, sănătoase și e ață în apropierea universității, bibliotecii și a pieței.

Avis tinerimal noastre. universal-tare. 8-x.

BUDAPESTA, 8 Sept. (Telegr. cen-zurată). Biroul tel. ung. de corespondență a primit din cartierul general știrea...

Proprietariș Tip. A. Muresianu & Comp. Redactor responsabil: Ioan-Laces.

La această oră — urmeze descrierea luptelor acestui corp de armată după o conferință pe care a ținut-o în anul 1898...

În noaptea de 23 spre 24 Iunie brigada de sub comanda generalului baron Blumenkrön...

Majorul Urs, care auzise înșiși signalul de alarmă, raportă îndată comandantului brigăzii...

Prin urmare majorul Urs a rămas așa zicând singur la fața unui dușman cu mult mai numeros și decât cu toate aceste l-a succes să se opună...

Dintr'un șant situat la 300 pași dinaintea Medolei companiile majorului Urs s'au răsturnat prin focul lor...

Blumenkrön a întors să raporteze mai departe comandamentului diviziei austriece...

Prin urmare majorul Urs a rămas așa zicând singur la fața unui dușman cu mult mai numeros și decât cu toate aceste l-a succes să se opună...

Că Francezii au putut reuși să înconjure flancul stâng al poziției austriece cu toată prezența diviziei de cavalerie...

valerie Zedwitz, pare de necrezut, dar e adevărat fiindcă comandantul cavaleriei...

Cu toate acestea soldații majorului Urs continuau la marginea satului rezistența lor...

să părăsească satul și să se retragă spre brigada sa.

Majorul Urs auzind vocea generalului său se întoarse spre el și strigă: «Nu mă retrag, mă, mai pot ține încă și într'adevăr bravul meior nu se retrage, cum i-a poruncit...